

Továrek, Horký a partneři
advokátní kancelář s.r.o.

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 Brno

V Brně dne 9. 5. 2022

DATOVOU SCHRÁNKOU

Naše zn.: 21/100

Žalobce:

Milion Chvilek, z. s., IČ: 06760538

sídlem Koněvova 289/3, Žižkov, 130 00 Praha 3

zapsaný ve spolkovém rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddílu L, vložce 69778

zastoupený na základě plné moci Mgr. Ing. Antonínem Továřkem, advokátem, zapsaným v seznamu advokátů ČAK pod č. 10174, společníkem společnosti Továrek, Horký a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČ: 28319320, se sídlem: Brno, tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00

Žalovaný:

Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí

se sídlem: Kounicova 688/26, 602 00 Brno

Správní žaloba proti rozhodnutí Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí ze dne 9. 3. 2022, č.j.: UDH-00426/2022

(žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů)

Soudní poplatek za žalobu bude uhrazen k výzvě soudu.

Továrek, Horký a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.
IČ: 28319320 DIČ: CZ 28319320

sídlo:

Brno, tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00

tel.: +420 538 728 960
fax: +420 545 216 555
e-mail: info@thtak.cz
web: www.thtak.cz

pobočka:

Ostrava, Sadová 553/8, 702 00

tel.: +420 597 582 750
fax: +420 596 110 912

bankovní spojení:

Československá obchodní banka, a.s.
číslo účtu: 188936870/0300

zapsaná v obchodním rejstříku
vedeném Krajským soudem v Brně
pod sp. zn. C 61002

Přílohy:

1. Plná moc
2. Rozhodnutí Úřadu č.j. UDH-00426/2022 ze dne 9. 3. 2022
3. Chvilka pro Andreje – veřejná konfrontace Andreje Babiše (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/chvilka-pro-andreje>)
4. Stanovy spolku Milion Chvilek, z. s.
5. Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2021
6. Výrok závěrečné zprávy o auditu (celá zpráva dostupná zde: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reports/cz_functioning_report/cz_functioning_report_cs.pdf)
7. Černošice – shrnutí postupu Městského úřadu
8. Rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 22. 9. 2021
9. Morální kodex reprezentanta hnutí ANO 2011
10. Babiš koupil Mafru (dostupné zde: <https://ct24.ceskatelevize.cz/ekonomika/1089933-babis-koupil-mafru-do-obsahu-novin-zasahovat-nebude-rika-jeho-mluvci>)
11. Portfolio mediální skupiny Mafru (dostupné zde: <https://www.mafru.cz/portfolio.aspx>)
12. Babiš ovládá třicet procent soukromých médií (dostupné zde: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/babis-stale-ovlada-media-tvrdi-evropska-novinarska-federace/r~d63de26cf16a11e9ac60ac1f6b220ee8/>)
13. Oligarchizace médií není mýtus (dostupné zde: <https://www.nfnz.cz/oligarchizace-medii-neni-mytus/>)
14. Žebříček svobody médií Česká republika (dostupné zde: <https://rsf.org/en/country/czech-republic>)
15. Stanovy politického hnutí ANO 2011
16. Výzva demokratickým stranám (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/po-volbach-musi-prijit-skutecna-zmena-pripojite-svuj-podpis-k-vyzve-demokratickym-stranam>)
17. S výzvou demokratickým stranám souzní obě koalice (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/vyzvu-demokratickym-stranam-podepsaly-obe-democraticke-koalice-muzeme-tak-naplno-zahajit-kontaktni-kampan>)
18. Zveřejnění chatbotu (dostupné zde: <https://web.archive.org/web/20210701024039/https://volimzmenu.cz/>)
19. Zápatí internetových stránek vybraných politických stran (dostupné zde: <https://www.ods.cz/>, <https://www.top09.cz/>, <https://www.pirati.cz/>)
20. Ověření zápatí internetových stránek v archivu (dostupné zde: <https://web.archive.org/web/20210728114711/https://www.ods.cz/>, <https://web.archive.org/web/20210826191646/https://www.top09.cz/>, <https://web.archive.org/web/20210701040614/https://www.pirati.cz/>)

I.

Označení napadeného rozhodnutí

1. Žalobci bylo dne **9. 3. 2022** prostřednictvím datové schránky jeho právního zástupce doručeno **rozhodnutí Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí** (dále jen „*Úřad*“) ze dne **9. 3. 2022**, sp. zn.: **S-UDH-01962/2021**, č. j.: **UDH-00426/2022** (dále jen „*Rozhodnutí*“), kterým byl uznán vinným podle zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do parlamentu České republiky (dále jen „*volební zákon*“):
 - a. za spáchání přestupku podle § 16h odst. 1 písm. a) volebního zákona a
 - b. za spáchání přestupku podle § 16h odst. 1 písm. c) volebního zákona

a byla mu uložena jako **správní trest pokuta ve výši 35.000,- Kč** (dále jen „*Přestupky*“).

Důkazy: Rozhodnutí Úřadu č.j. UDH-00426/2022 ze dne 9. 3. 2022

2. Žalobce má Rozhodnutí úřadu za nezákonné, nesouhlasí s právním posouzením vymezených skutků Úřadem a s tím, že se měl dopustit uvedených Přestupků.

II.

Označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá

3. Žalobce tímto podává proti výše uvedenému Rozhodnutí v zákonné lhůtě dvou měsíců ode dne jeho oznámení doručením písemného vyhotovení **správní žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní**, a napadá jej **v celém rozsahu jeho výroků**.

III.

Žalobní body

4. Úřad zahájil řízení o Přestupcích z moci úřední a svým Rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání Přestupků. Žalobce se však domnívá, že tímto Rozhodnutím bylo zasaženo do jeho základního politického práva na svobodu projevu zaručeného čl. 17 Listiny základních práv a svobod. To zejména z toho důvodu, že:
 - a. Úřad hodnotil pouze nesplnění formálních podmínek vymezených ve volebním zákoně, aniž zohlednil základní hodnotové pilíře demokratické volební soutěže, které by měl hájit především;
 - b. Úřad chybně vyložil právo na svobodu projevu žalobce ve světle interpretačního pravidla obsaženého v čl. 22 Listiny umožnění a ochrany svobodné soutěže politických sil;
 - c. Úřad v rozporu se svým tvrzením hodnotil jednání žalobce, ke kterému prokazatelně došlo před zveřejněním kandidátních listin, a které bylo publikováno na publikačních platformách zjevně a prokazatelně ve vlastnictví žalobce;
 - d. Předčasným vyhlášením voleb došlo ke zneužití pravomoci prezidenta republiky dle čl. 63 odst. 1 písm. f Ústavy.
5. Uvedené body spolu úzce souvisí, a tak jak jsou dále rozvedeny, pouze potvrzují skutečnost, že se spolek nikdy neúčastnil a ani neúčastní volební kampaně, jak je definovaná v § 16 odst. 1 volebního zákona. Tudíž se ani nemohl dopustit vymezených Přestupků. **Na tomto názoru žalobce setrvává i v rámci této žaloby.**

III a.

Poslání spolku a kontinuální činnost spolku

6. V úvodu považuje žalobce za podstatné popsat vymezené poslání a celkovou činnost spolku. V tomto kontextu je totiž nezbytné nahlížet na veškerá Úřadem vytýkaná jednání a posuzované skutky. Pro spolek a celé řízení jsou stěžejní tyto skutečnosti:

- a. Posláním spolku je posílit principy demokratické společnosti, která ctí veškeré lidskoprávní hodnoty, nikoli podpora politických subjektů;
 - b. Od založení spolku je veškerá jeho činnost kontinuální, v souladu s vymezenými cíli a nemá charakter volební kampaně ve prospěch či neprospěch jednotlivých politických subjektů.
7. Spolek byl založen v lednu roku 2018 v návaznosti na veřejnou konfrontaci bývalého premiéra Andreje Babiše s jeho kauzami a sliby, a to právě zakladateli spolku. Spolek tak vznikl s jednotícím záměrem, který je vymezen v čl. III. stanov spolku následovně: „*Účelem Spolku je podpora a kultivace demokratické kultury, občanské angažovanosti a veřejné diskuse v České republice.*“

Důkazy: Chvilka pro Andreje – veřejná konfrontace Andreje Babiše (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/chvilka-pro-andreje>)
Stanovy spolku Milion Chvilek, z. s.

8. Svoji činností spolek veřejně poukazuje na porušování základních demokratických hodnot, bojuje za základní práva, za právní stát s odpovídající dělbou moci, za svobodu, rovnost a důstojnost jeho občanů, za jasná a předvídatelná pravidla pro všechny a mnohá další související s kvalitní politikou bez extremistických ideologií. Při svém jednání vychází ze základních morálních zásad a všeobecných univerzálních lidských práv a svobod.
9. Spolek zdůrazňuje skutečnost, že je partnerem a zastáncem demokratické veřejné moci, a ne jejím protivníkem či odpůrcem. Primární poslání spolku je totožné s posláním Úřadu, a to především: hlídání férovosti volební kampaně a jejího čestného a poctivého průběhu, ochrana svobodné soutěže politických subjektů, zamezení ohrožení zdravého fungování demokracie a právního státu.
10. Podmínky, které jsou kladeny na činnost a celkovou existenci jednotlivých politických stran a hnutí jsou vymezeny v úvodních ustanoveních zákona č. 424/1991, o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Tyto vymezují legitimní mantinely, jak formální, tak hodnotové, pro existenci jednotlivých politických stran a hnutí. Pro jejichž nerespektování byla na návrh vlády rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. Pst 1/2009-348 v roce 2010 rozpuštěna Dělnická strana.
11. Žalobce cílí na zjevnou skutečnost, která je jako červená nit protkána celým Rozhodnutím Úřadu, a to že Úřad zajímá jen formální stránka činnosti spolku a rezignoval na hodnocení hodnotového obsahu důležitého v demokratické společnosti představujícího zdvižený prst nad jednotlivými politickými aktéry. Úřad se zaměřil pouze na ryze formální dodržení příp. nedodržení registrace.
12. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, ale i z celkového účelu právní úpravy, zejména z Listiny a ústavního pořádku, je přitom evidentní, že nelze posuzovat pouze formální splnění zákonných povinností, ale je nezbytné zvažovat také dodržování demokratických hodnot právního státu. Demokracie nemůže být Potěmkinovou vesnicí, nelze se spokojit s tím, že vše fasádně probíhá v souladu s pravidly vymezenými pozitivním právem. Dodržování formálních pravidel má smysl sledovat, pokud to nejde na úkor základních práv a svobod. Pro spáchání přestupku nestačí posoudit formální znaky, ale je třeba zkoumat i jeho společenskou nebezpečnost, což Úřad neučinil.
13. Žalobce se od svého vzniku věnuje konstruktivní kritice politických subjektů, a to především těch, které svým jednáním a vyjadřováním popírají předpoklady významné pro fungování právního státu s ústavně zakotvenými demokratickými principy a morálními hodnotami. Toto nemůže být žalobci kladeno za vinu, když sám Úřad nedostal svému poslání, které reflektuje legitimní

mantinely vymezené v úvodních ustanoveních zákona č. 424/1991, o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, kterým byl zřízen.

14. Významné milníky za dobu své existence, prokazující zaměření činnosti spolku, vymezil žalobce již v čl. II c. svého vyjádření. Stejně tak žalobce blíže v čl. II d. svého vyjádření blíže rozvedl konzistentnost veškeré své činnosti od svého založení. Proto si na uvedené články dovoluje odkázat.

Důkazy: Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2021

15. Žalobce vymezením svého poslání a posloupnosti svých činností reagujících na politickou scénu zdůrazňuje fakt, že veškeré jeho jednání v době před vymezenými volbami pouze navazovalo na jeho předchozí činnost a bylo zcela v souladu s jím vymezenými cíli. Žalobce tím netvrdí, že mají být dány výjimky z volebního zákona jednotlivým subjektům dle jejich účelu deklarovaného ve stanovách, naopak tím prokazuje skutečnost, že se volební kampaně dle volebního zákona neúčastnil. Protože žalobce se pouze vyjadřoval konstantně a souladně se svým posláním a předsevzatými cíli.
16. Konečně žalobce zdůrazňuje, že veškerá mu vytýkaná informační činnost a veškeré distribuované materiály vycházely z jeho výše popsané dlouhodobé a jednotně zaměřené činnosti. Cílem veškerých online i tiskových komunikačních prostředků bylo jediné, a to informování veřejnosti o konání nadcházejících voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Společně s vysvětlením, proč je volební účast jednotlivce důležitá a jakých výsledků lze dosáhnout.

III b.

Právo na svobodu projevu

17. Právo na svobodu projevu je jedním ze základních pilířů svobodného a demokratického státu. Veřejná média a analogicky veřejně vystupující subjekty, podávající veřejnosti relevantní informace ohledně politického vývoje a jednání jednotlivých politických činitelů, navíc vystupují jako tzv. hlídací psi demokracie. Jakékoli jejich omezování vede akorát k neobjektivní informovanosti veřejnosti a může vést k totalitě. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že pod označení média lze v současnosti pořadit čím dál tím širší spektrum zdrojů informací, zejména pokud mají adekvátní dosah a dopad na společnost.
18. Význam této role v předvolebním období vymezil ESLP ve svém rozhodnutí ze dne 18. 8. 2021 ve věci *OOO Informationsnoye Agentstvo Tambov-Inform v. Russia*, stížnost č. 43351/12, když v § 79 shrnul své dřívější závěry vyplývající z rozhodnutí ze dne 3. 7. 2017 ve věci *Orlovskaya Iskra v. Russia*, stížnost č. 42911/08. Přičemž v obou případech ESLP rozhodl o porušení čl. 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv zakotvujícího právo na svobodu projevu.
19. Žalobce vnímá jako relevantní následující závěry ESLP:
- „Zejména diskuse o kandidátech a jejich programech přispívá k právu veřejnosti na informace a posiluje schopnost voličů činit informovaná rozhodnutí mezi kandidáty na úřad.“*
 - „Podřízením vyjadřování připomínek pod regulaci „volební kampaně“ a stíháním žadatele s odkazem na tuto regulaci došlo k zásahu do redakční volby žadatelské organizace zveřejnit text zaujatý kritickým postojem a předat informace a myšlenky o záležitostech veřejného zájmu.“*
 - „je obtížné, ne-li nemožné, zjistit, zda obsah ve vztahu ke kandidátovi má být vnímán jako pouhý „negativní komentář“ nebo zda měl záměr „volební kampaně“. Vnitrostátní regulační rámec omezoval činnost tištěných médií na základě kritéria, které bylo vágní a*

poskytovalo veřejným orgánům, které je měly vykládat a uplatňovat, velmi široký prostor pro uvážení. “

20. Žalobce se ztotožňuje s ustálenými závěry ESLP, který otevřeně podporuje volné šíření kritických informací a názorů v předvolebním období, jako vyjádření zaručeného práva na svobodu projevu, na úkor zákonné regulace volební kampaně. Současně upozorňuje na skutečnost, že velmi obecné vymezení volební kampaně dává příliš široký prostor pro uplatnění takové zákonné regulace, čímž neúměrně zasahuje do chráněného základního práva na svobodu projevu.
21. Se závěry ESLP se ztotožňuje i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení č.j. Ars 4/2019-57 ze dne 14. 7. 2020, když v odůvodnění svého usnesení na žalobcem uvedená rozhodnutí ESLP odkazuje. Zmíněné usnesení Nejvyššího správního soudu vnímá žalobce jako klíčové a odkazoval na něj již ve svém vyjádření ve správním řízení. Tímto si dovoluje odkázat na svoji argumentaci s usnesením související uvedenou v čl. II a. svého vyjádření.

Důkazy: Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2021

22. Úřad ve svém Rozhodnutí tvrdí, že institut registrace třetích osob přispívá k větší transparentnosti volební kampaně a smyslem institutu registrace třetích osob není zajištění čestnosti a poctivosti volební kampaně. Morální hodnoty volební kampaně jsou totiž vymezeny v samostatném § 16 odst. 5 volebního zákona. Žalobce nerozporuje skutečnost, že registrace přispívá k transparentnosti. Nicméně sdílí názor Nejvyššího správního soudu, že jde o nepřiměřené omezení, které nespĺňuje provedený test proporcionality, a které bylo přijato se záměrem kultivace politické soutěže.
23. Co se týká závěrů formulovaných v odlišném stanovisku soudce JUDr. Petra Mikeše, s těmito žalobce nemůže souhlasit. Jednak není relevantní tvrzení, že zrušením povinné registrace třetích osob budou limity pro vedení volební kampaně neomezené, pro ty účastníky, kteří její pravidla chtějí porušovat. Takovíto účastníci čestnou a transparentní kampaň nepovedou, ať už je právní úprava jakákoli a pravomoci Úřadu budou v tomto ohledu vždy krátké. Jednak není zrušení povinné registrace třetích osob a s tím souvisejících omezení a povinností konečným řešením bez dalšího. Jde pouze o nalezení vhodných prostředků.
24. Žalobce se ztotožňuje s většinovým názorem senátu Nejvyššího správního soudu formulovaným v usnesení č.j. Ars 4/2019-57 a pokládá povinnou registraci třetích osob za nepřiměřenou. Zejména tehdy, kdy jsou ve svobodném vyjadřování omezovány občanské iniciativy, které v souladu se svými stanovami i odborností dlouhodobě analyzují a komentují činnost politických subjektů a hájí práva svých zájmových skupin proti konkrétním důsledkům činnosti státní správy i legislativních změn. Případně i proti skutečnému nebo domnělému porušování zákonů ze strany politických subjektů nebo státní správy.
25. V případě registrace by žalobce musel veškerou svou činnost podřídít limitům a povinnostem pro ni z registrace vyplývajícím a upravit tak celkové své vystupování a jednání.
26. Žalobce se nadále domnívá, že než se Ústavní soud vyjádří k ústavnosti povinné registrace třetích osob v řízení navazujícím na přerušené řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Ars 4/2019, bylo vhodné řízení alespoň přerušit a skutek následně zhodnotit v souladu s tímto rozhodnutím.

III b.

Zneužití pravomoci prezidenta republiky a časová nesrovnalost

27. Žalobce již ve svém vyjádření upozornil na skutečnost, že vyhlášením voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky více jak 9 měsíců před jejich skutečným konáním, došlo

ke zneužití pravomoci prezidenta republiky zakotvené v čl. 63 odst. 1 písm. f) Ústavy. Období pro konání zákonem regulované volební kampaně, tak mělo trvat nepřiměřeně dlouho dobu.

Důkazy: Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2021

28. I přes to, že mezi účastníky řízení panuje shoda na skutečnosti, že povinnosti kladené volebním zákonem na třetí osoby nedopadají na tyto subjekty po celou dobu zákonné regulace volební kampaně, ale pouze ode dne zveřejnění kandidátních listin, neshodnou se účastníci řízení na dále uvedených závěrech.
29. Úřad ve svém Rozhodnutí tvrdí, že v řízení kladl žalobci za vinu pouze jednání, k němuž došlo prokazatelně po 20. 8. 2021, tj. dni zveřejnění kandidátních listin jednotlivých kandidujících subjektů. Žalobce s tímto tvrzením nesouhlasí, jelikož Úřad ve správním řízení hodnotil i stav, který byl vyvolán událostmi před uvedeným datem, nebo dokonce před datem vyhlášení samotných voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Konkrétně jsou tato jednání vymezena dále v čl. IV. kde se žalobce vyjadřuje k jednotlivým vytýkaným skutkům.
30. Žalobce vyzdvihuje fakt, že je v současné době zahlcené informacemi více než žádoucí, aby subjekty občanské iniciativy, prosazující morální hodnoty a demokratické principy veřejně vyjádřily kritický názor na vystupování jednotlivých politických subjektů a upozorňovaly na možné dezinformace či taktizování. Není však přípustné, aby tyto iniciativy potlačovaly či upravovaly svoji činnost jen z důvodu vyhlášení voleb a následného zveřejnění kandidátních listin. Taková činnost by pak nekorelovala s jejich posláním a funkcí v právním státu.

III c.

Dodržování demokratických hodnot

31. Spolku nelze dávat k tíži, že některé politické subjekty nedodržují základní hodnoty ani skutečnost, že spolek na tento nedostatek veřejně poukazuje. Fakt, že politické hnutí ANO 2011 fasádně vystupuje jako demokratický politický subjekt, ale ve skutečnosti je v jeho čele člověk, který je silně kontroverzní osobou české politické scény, nemůže být vytýkán právě účastníku řízení.
32. V právním státě je tak zcela legitimní bojovat proti porušování základních demokratických principů a morálních hodnot. Naopak je zcela nezbytné, aby na takovéto jednání bylo veřejně upozorňováno a nebylo mlčky tolerováno. Aktivita a zájem občanů mají představovat hlídacího psa demokracie, jak potvrdil i ESLP ve své judikatuře. Ten zasáhne ve chvíli, kdy je jednání politických aktérů v rozporu s ústavními pilíři demokratického státu a s univerzálními morálními hodnotami.
33. Žalobce svým jednáním pouze upozorňoval na míru naplnění morálních kvalit a demokratických hodnot u jednotlivých politických subjektů. V právním státě jednoznačně není přípustné:
 - a. aby osobou, v jejíž rukou se koncentruje klíčová politická moc, byl člověk stojící ve střetu zájmů a vlastníci podstatnou část původně nezávislých médií;
 - b. aby politický subjekt zasedající v zákonodárném sboru byl stranou jednoho muže koncentrující moc do jedné funkce.
34. Co se týká střetu zájmů bývalého premiéra Andreje Babiše, vyjádřila se Evropská komise zcela jasně. V návaznosti na závěrečnou zprávu o provedeném auditu ze dne 23. 4. 2021 oficiálně tento střet zájmů potvrdila. V uvedené závěrečné zprávě je vyslovena významná výhrada, jelikož trvale dochází k porušování ustanovení zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů. Současně i Městský úřad Černošice uložil tehdejšímu premiérovi Andreji Babišovi svým rozhodnutím ze dne 22. 9. 2021 pokutu ve výši 250.000,- Kč za spáchání přestupku právě dle § 23 odst. 1 písm. b) zákona o střetu zájmů. Uvedené rozhodnutí sice nebylo zveřejněno,

nicméně střet zájmů jím byl dostatečně potvrzen, a to i oficiálně rozhodujícím správním orgánem. Žalobce proto navrhuje k důkazu i toto uvedené rozhodnutí, které mu však není dostupné a současně žádá nadepsaný soud, aby si toto rozhodnutí od Městského úřadu Černošice opatřil dle § 64 SŘS v souladu § 129 OSŘ.

Důkazy: Výrok závěrečné zprávy o auditu (celá zpráva dostupná zde: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reports/cz_functioning_report/cz_functioning_report_cs.pdf)

Černošice – shrnutí postupu Městského úřadu
Rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 22. 9. 2021

35. Žalobce nesouhlasí se závěrem Úřadu, že je vyžádání a provedení výše požadovaného rozhodnutí MÚ Černošice v projednávané věci (tj. otázka spáchání Přestupků žalobcem) nadbytečné. Naopak považuje tento krok za podstatný k prokázání, že žalobce nevedl volební kampaň dle volebního zákona, když pouze veřejně upozorňoval na nepřijatelné chování konkrétních politických činitelů a subjektů. Tento důkaz také prokazuje, že žalobcem tvrzené skutečnosti nejsou falešnými proklamacemi, ale sděleními podloženými relevantními informacemi. Stejně tak, že pan Andrej Babiš jedná v přímém rozporu s Morálním kodexem reprezentanta politického hnutí ANO 2011, který vymezuje základní hodnotové požadavky kladené na členy tohoto hnutí vykonávající volené mandáty. Především v bodech IV. a X., které se jasně vyhrazují k situaci, kdy je takový reprezentant ve střetu zájmů, či obžalován pro trestný čin spojený s výkonem veřejné funkce.

Důkazy: Morální kodex reprezentanta hnutí ANO 2011

36. Střet zájmů tehdejšího premiéra Andreje Babiše úzce souvisí i s jeho vlastnictvím vydavatelství Mafra, které definitivně převzal již v roce 2013. Mediální skupina Mafra je přitom vydavatelem jednoho z největších deníků v České republice, tj. Mladá fronta DNES a současně i provozovatelem dominantního zpravodajského portálu iDnes a mnohých dalších. Uvedeným střetem zájmů se zabývala i Evropská novinářská federace, která ve své zprávě uvedla, že Andrej Babiš „*de facto vlastní 30 procent soukromých médií v zemi*“. Současně se téměř 70 % obyvatel České republiky setká alespoň jednou týdně s obsahem médií ovládaných právě Andrejem Babišem. Je tak zcela zřejmé, že vliv uvedených médií je nezanedbatelný.

Důkazy: Babiš koupil Mafru (dostupné zde: <https://ct24.ceskatelevize.cz/ekonomika/1089933-babis-koupil-mafru-do-obsahu-novin-zasahovat-nebude-rika-jeho-mluvci>)

Portfolio mediální skupiny Mafra (dostupné zde: <https://www.mafra.cz/portfolio.aspx>)

Babiš ovládá třicet procent soukromých médií (dostupné zde: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/babis-stale-ovlada-media-tvrdi-evropska-novinarska-federace/r~d63de26cf16a11e9ac60ac1f6b220ee8/>)

Oligarchizace médií není mýtus (dostupné zde: <https://www.nfnz.cz/oligarchizace-medii-neni-mytus/>)

37. Uvedené ovládání médií potvrzuje i aktuální výroční zpráva organizace Reportéři bez hranic zveřejněná dne 3. 5. 2022. Z této zprávy vyplývá, že se Česká republika v roce 2022 posunula v žebříčku hodnocení svobody médií o 20 příček nahoru (ze 40. místa v roce 2021 na 20. místo, z celkem 180 hodnocených zemí). Tento posun je vykládán mimo jiné i tím, že pan Andrej Babiš, jako osoba ovládající poměrně množství médií, již nevykonává vrcholné státní funkce.

Důkazy: Žebříček svobody médií Česká republika (dostupné zde: <https://rsf.org/en/country/czech-republic>)

38. Skutečnost, že politické hnutí ANO 2011 koncentruje moc do pozice předsedy strany vyplývá například z čl. 11 odst. 5 stanov tohoto hnutí, kdy je předseda oprávněn jakkoli zasahovat do kandidátních listin v neomezeném rozsahu, dle vlastního uvážení.

Důkazy: Stanovy politického hnutí ANO 2011

39. Žalobce dodává, že skutečnost, že Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném usnesení č.j. Ars 4/2019-57 konstatoval naplnění znaků volební kampaně dle § 16 odst. 1 volebního zákona jednáním spolku Svoboda projevu, není pro posouzení vytýkaného jednání žalobce podstatné. Žalobce na toto usnesení odkazuje v souvislosti s právním posouzením přiměřenosti a celkové vhodnosti institutu registrace třetích osob, což je i meritem zmíněného usnesení.

IV.

Vytýkané skutečnosti

40. Úřad v Rozhodnutí uvádí, že charakter dlouhodobé činnosti nemá vliv na nutnost registrace u Úřadu. S tímto tvrzením žalobce nesouhlasí, jelikož v Úřadem sledovaném období publikoval informace stejným způsobem, se stejným záměrem a s totožnou mírou intenzity a v rozsahu, jako před touto dobou i po ní. Je tak nelogické, aby za své kontinuálně zveřejňované názory byl žalobce jednou potrestán a jindy bez trestu. Tato premisa se odráží zejména v těch případech, kdy Úřadem vytýkané informace byly žalobcem zveřejněny před obdobím, kdy měl spolek údajně vést volební kampaň.
41. Současně důvody, které vedly Úřadem uvedené spolky k registraci, s odkazem na stejnou či podobnou činnost té, kterou vykonává žalobce, nejsou žalobci známe. Zda tak učinili čistě preventivně či záměrně, není z jejich jednání zřejmé. Žalobce tak jako tak nepovažuje tato rozhodnutí Úřadem vyjmenovaných spolků, za relevantní v řízení o Přestupcích žalobce. Předmětem posouzení je primárně chování žalobce, a ne jednání třetích subjektů, které se rozhodly registrovat u Úřadu a vést volební kampaň, nebo se registrovaly „preventivně“, i když nemusely.
42. Navíc Úřad ve svém výčtu více nerozebírá povahu činnosti vymezených subjektů ani nezmiňuje jakoukoli kontinuitu. Stejně tak není Úřadem blíže popsána činnost, kterou subjekty při vedení volební kampaně vykonávaly a pro kterou přistoupily k takovému kroku. Ani finanční omezení aktivit, které musely tyto subjekty učinit, oproti své běžné činnosti.
43. V navazující části se žalobce podrobněji vyjádří k hodnocení konkrétních skutků, za které byl shledán v Rozhodnutí Úřadem vinným. Přičemž na vše dále uvedené je nezbytné pohlížet v souladu s dosud uvedeným. Vlastní vyjádření k jednotlivým skutkům uvedl žalobce ve svém vyjádření v čl. III. a tímto si dovoluje na něj odkázat.

Důkazy: Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2021

Ad 1a) Organizace dobrovolníků

44. Úřad ve svém rozhodnutí tvrdí, že vysvětlení angažování dobrovolníků podané žalobcem je zavádějící a jednání dobrovolníků mělo povahu agitace ve prospěch kandidujících politických subjektů. S tímto tvrzením Úřadu žalobce nesouhlasí, jelikož dobrovolníci měli představovat jen prostředek komunikace, pro sdělení argumentů vyplývajících z odborné práce spolku. Dobrovolníci předávali obecně formulovaný závěr, které konkrétní politické subjekty poskytují občanům a voličům největší záruky k odstranění problému a ohrožení demokratických institucí, na základě konkrétních objektivních faktů.
45. Veškeré podkladové materiály k organizovaným rozhovorům vycházely a odkazovaly přímo na „*Výzvu demokratickým stranám*“ zveřejněnou spolkem dne 29. 4. 2021. Jejíž znění oficiálně podpořily koalice Piráti a Starostové a koalice SPOLU a současně se tím zavázaly k dostání jednotlivým několika bodům nezbytným pro demokratické fungování našeho státu. Např. se zavázaly podpořit rozkrytí střetu zájmů bývalého premiéra Andreje Babiše, dohlížet na hospodaření vlády v době nouzového stavu a další. Veškeré žalobcem vytvořené ucelené materiály, tak odkazovaly právě na veřejná prohlášení uvedených koalic.

Důkazy: Výzva demokratickým stranám (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/po-volbach-musi-prijit-skutecna-zmena-pripojte-svuj-podpis-k-vyzve-demokratickym-stranam>)

S výzvou demokratickým stranám souzní obě koalice (dostupné zde: <https://milionchvilek.cz/clanek/vyzvu-demokratickym-stranam-podepsaly-obe-democraticke-koalice-muzeme-tak-naplno-zahajit-kontakti-kampan>)

46. Žalobce opětovně zdůrazňuje, že organizace dobrovolníků byla pouze jedním z prostředků jeho veřejného projevu v rámci komplexního projektu „*Volím změnu*“, jehož jednotlívým záměrem bylo informovat o probíhajících volbách, upozornit na možné závěry nežádoucí v demokratické společnosti a na morální kvality jednotlivých subjektů a demokratické hodnoty, kterými se řídí.

Ad 1b) Provozování chatbotu

47. Dalším z prostředků projektu „*Volím změnu*“ vytvořený primárně za účelem propagace voleb do Parlamentu České republiky a témat kritických pro kvalitu demokratické společnosti, byl i automatický komunikační nástroj (chatbot). Žalobce při jeho tvorbě vycházel ze své dlouhodobé odborné činnosti a jeho záměrem nebylo projevení podpory jakémukoli kandidujícímu politickému subjektu.
48. Z citátů, které Úřad hodnotil ve svém Rozhodnutí, je zřejmé, že chatbot komunikoval se zájemcem o možnostech volby, o zastávaných hodnotách a zájmech jednotlivých politických subjektů. Spolek tak suploval nedostatečnou činnost jiných, mnohdy tendenčních, médií, k jejichž kontroverznímu vlastnictví a střetu zájmů se již vyjádřil výše.
49. Úřad ve svém Rozhodnutí dále nepřikládá žádnou relevanci datu zveřejnění chatbota. Žalobce naopak tvrdí, že tato skutečnost je má svůj význam. Žalobce na svých stránkách zveřejnil chatbot již 1. 7. 2021, tedy téměř dva měsíce před zveřejněním kandidátních listin jednotlivých kandidujících politických subjektů. Od 1. 7. 2021 se tak s chatbotem mohl kdokoli seznámit i po dobu před zveřejněním kandidátních listin, a to zcela legálně. Blíže se žalobce k tomuto časovému rozporu vyjádří u následujícího skutku.

Důkazy: Zveřejnění chatbotu (dostupné zde: <https://web.archive.org/web/20210701024039/https://volimzmenu.cz/>)

50. Žalobce proto nesouhlasí s hodnocením Úřadu, jelikož byl chatbot provozován bez vazby na zveřejnění kandidátních listin a s výše vyloženým záměrem. Žalobce trvá na tom, že mu nemůže být vytýkáno jednání, které nebylo nijak navázáno na zveřejnění kandidátních listin, a se kterým ani nesouvisí jakákoli povinnost jej odstranit či změnit. Jednání žalobce pouze potvrzuje fakt, že neměl žádný záměr na účasti ve volební kampani, pouze na kritické informovanosti veřejnosti. Jednoduše žalobci nemůže být vytýkáno to, co existovalo jak před zveřejněním kandidátních listin, tak i poté, když se neúčastní volební kampaně.

Ad 1c) Sdělení v neprospěch Andreje Babiše

51. Sdělení týkající se bývalého premiéra Andreje Babiše zveřejnil žalobce na svých internetových stránkách (konkrétně zde: <https://milionchvilek.cz/10-duvodu>) již 19. 12. 2020, tedy dokonce před samotným problematickým vyhlášením voleb do Parlamentu České republiky a sedm měsíců před zveřejněním kandidátních listin. Přičemž datum zveřejnění a veškeré provedené změny uvedené internetové stránky lze ověřit a pozorovat zde: https://web.archive.org/web/*/https://milionchvilek.cz/10-duvodu (v rámci internetové služby Internet archive mezinárodní nezávislé organizace, která provozuje celosvětový archiv postupných změn veškerého obsahu na internetu).
52. Žalobce trvá na tom, že mu nemůže být vytýkáno veřejné vyjadřování k jednáním konkrétního politického subjektu v době, která nepochybně předchází začátku volební kampaně při jakékoli interpretaci její délky. Současně trvá také na názoru, že volební zákon nikomu neukládá

povinnost odstranit dříve uveřejněný obsah s odvoláním na to, že by mohl zasáhnout do průběhu potenciální budoucí volební kampaně.

53. Naopak vzhledem k době, po kterou bylo předmětné sdělení týkající se bývalého premiéra Andreje Babiše zveřejněno a kolik uživatelů internetu se s ním před zveřejněním kandidátních listin mohlo seznámit, se žalobce domnívá, že by jakékoli odstranění či pozměnění textu v období těsně před volbami nemělo žádnou relevanci.
54. Konečně žalobce nesouhlasí s názorem Úřadu, že předmětné sdělení týkající se bývalého premiéra Andreje Babiše, není internetovým blogem. Dle názoru žalobce nejsou současnými blogy jen „webové zápisníky“ představující určitý publicistický, či literární útvar, jak tomu bylo v počátcích formování tohoto způsobu (sebe)prezentace (tj. v období přibližně před 15 lety). Aktuálně je kladen důraz na dynamičnost, úspornost a poutavost jednotlivých sdělení, proto lze za blog považovat jak popis dovolené, recept, recenzi nebo vyjádření názoru s prokliky na podrobnější informace.

Ad 1d) Rozšiřování letáků a plakátů

55. Veškeré plakáty a letáky vytvořené a distribuované účastníkem řízení byly rovněž komunikačními prostředky projektu „*Volím změnu*“. Cílem těchto prostředků tak opět bylo propagovat nadcházející volby do Parlamentu České republiky a posílit informovanost občanů demokratické společnosti. Jak žalobce podrobněji popsal výše.
56. Distribuované plakáty a letáky rovněž navazovaly přímo na „*Výzvu demokratickým stranám*“ zveřejněnou spolkem dne 29. 4. 2021. Podrobněji popsanou výše v bodě 45 žaloby.
57. Žalobce oproti tvrzení úřadu trvá na skutečnosti, že veškeré jím vytvořené a distribuované plakáty a letáky primárně upozorňovaly na samotný fakt konání voleb a artikulovaly důležitost účasti v nich. Zejména v případě, kdy adresát sdělení není spokojen se současným stavem a vývojem demokracie v České republice obecně. Až sekundárně uvedené prostředky seznamovaly adresáta s výsledkem odborné i aktivistické činnosti spolku. Tedy konkrétně s tím, které politické subjekty se samy dobrovolně zavázaly řešit a napravit neuspokojivý stav dodržování vymezených základních hodnot politickými subjekty s rozhodovacími pravomocemi.
58. Výše uvedené je zřejmé i z příkladu, který Úřad využil ve svém Rozhodnutí. „*BUDOUCÍ VOLBY! CO VYNA TO?*“, podtitulem „*Žádná strana není ideální, ale tentokrát je snadnější si vybrat.*“ a textem: „*Koalice Piráti a Starostové a koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) se veřejně zavázaly:*
- a. → *Nedopustit, aby politici ovlivňovali veřejnoprávní média.*
 - b. → *Posílit nezávislost soudů, aby se každému měřilo stejným metrem.*
 - c. → *Odmítnout jakoukoliv vládní spolupráci s ANO, extremisty a komunisty.*

To jsou první kroky na cestě ke změně.“ Z citace je zřejmé, že spolek nejdříve konfrontuje čtenáře se samotnou skutečností konání voleb a následně uvádí hodnoty, které spolek otevřeně propaguje v demokratické společnosti, společně s politickými subjekty, které se k těmto hodnotám otevřeně přihlásily. Nejedná se tak o vnucování falešného názoru, či vyjádření podpory, pouze veřejné konstatování, jak lze dosáhnout kýžené změny, a které politické subjekty jsou připraveny ji podpořit.

59. Žalobce i nadále trvá na svém vyjádření, že označení letáků a plakátů informací o zadavateli a zpracovateli, není v žádném případě známkou toho, že spolek distribucí těchto prostředků vykonává volební kampaň dle volebního zákona. Jediné, co z této informace lze vyvodit, je fakt, že se účastník řízení při jejich distribuci řídí zákonem č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy.

Pokud se má jednat o oznámení týkající se voleb, ještě automaticky neznamená, že se jejich zadavatel účastní volební kampaně. Ad absurdum bychom mohli prohlásit o jakékoli věci, když na ni umístíme registrační značku, že se automaticky jedná o dopravní prostředek v souladu s platnými právními předpisy a jeho vlastník se účastní dopravního provozu.

Ad 2) Neuvedení informací o zpracovateli a zadavateli na internetových stránkách

60. Úřad neustále trvá na skutečnosti, že žalobce porušil povinnost označení svých internetových stránek informacemi o zadavateli a zpracovateli. Žalobce však tuto povinnost odmítá, a to hned z několika důvodů.
61. Bez ohledu na výše uvedené, kdy na internetové stránky žalobce nelze paušálně vztahovat ustanovení volebního zákona a z něj vycházející regulaci a další časové nesrovnalosti ve zveřejňování jednotlivých článků. Zdůrazňuje žalobce, že na obou vytýkaných internetových stránkách (<https://volimzmenu.cz> a <https://milionchvilek.cz/10-duvodu>) je v jejich zápatí jasně uvedeno, že provozovatelem je právě spolek a jejich obsah je tak pod jeho kontrolou (pro stránky <https://volimzmenu.cz> lze výše uvedené ověřit opět v archivu: https://web.archive.org/web/*/https://volimzmenu.cz, protože už nejsou nadále veřejně přístupné).
62. Nadto žalobce zdůrazňuje, že se volební kampaně dle volebního zákona neúčastnil, tudíž se ani jeho vlastní internetová platforma nemohla stát prostředkem jakékoli volební kampaně, jak předestřel Úřad ve svém Rozhodnutí. Navíc žalobce zřídil své internetové stránky nezávisle na kýmkoli vedené volební kampani k vlastní dlouhodobé publikaci. S odkazem na tabulku vynaložených nákladů¹ na činnost spolku žalobce dodává, že ani nedošlo k navýšení nákladů na publikaci na komentovaných internetových platformách. Žalobce je obecně činný na internetu a sociálních sítích, jako prostředcích současné komunikace. Stanovisko Úřadu č. 25, o které Úřad opírá svoji argumentaci, se tak v případě žalobce neuplatní.
63. Nehledě na výše uvedené, se žalobce domnívá, že běžnému uživateli internetu musí být ze sousloví „*designed by EverythingDesign*“ zřejmé, že grafickým zpracovatel internetových stránek je právě uvedené grafické studio Everything Design.
64. Žalobce dále upozornil na skutečnost, že stejně jako on chápou svoji publikační praxi i některé politické subjekty, které ve volbách kandidovaly a které spadají do kontrolní pravomoci Úřadu. Jako příklad lze uvést internetové stránky následujících politických stran: Občanská demokratická strana (<https://www.ods.cz/>), TOP 09 (<https://www.top09.cz/>) nebo Pirátská strana (<https://www.pirati.cz/>). V reakci na výtku Úřadu, že povinnost takového označování platí pouze v období regulované volební kampaně a žalobcem předložené důkazy nejsou datovány do tohoto období, provedl žalobce ověření v archivu, které přikládá. Z archivu vyplývá, že vybrané politické subjekty informace o zadavateli a zpracovateli na svých internetových stránkách, ani v době probíhající volební kampaně neuváděly.

Důkazy: Zápatí internetových stránek vybraných politických stran (dostupné zde: <https://www.ods.cz/>, <https://www.top09.cz/>, <https://www.pirati.cz/>)

Ověření zápatí internetových stránek v archivu (dostupné zde: <https://web.archive.org/web/20210728114711/https://www.ods.cz/>, <https://web.archive.org/web/20210826191646/https://www.top09.cz/>, <https://web.archive.org/web/20210701040614/https://www.pirati.cz/>)

¹ Vyjádření žalobce ze dne 3. 12. 2022, bod 30.

V. **Závěr**

65. Žalobce se neztotožňuje s výkladem a argumentací Úřadu a rozhodně odmítá celkové právní posouzení vymezených skutků. Úřad svým Rozhodnutím zasáhl do ústavně zaručeného základního práva žalobce na svobodu projevu, když jednak nezohlednil skutečnost, že povinnost registrace třetích osob k vedení volební kampaně je nepřiměřeným zákonným omezením tohoto práva. Jednak dostatečně nezvážil zásah do práva na svobodu projevu, kdy je od veřejně komentujících iniciativ očekáváno, že budou v období před volbami veřejnosti prezentovat kritické názory a informace.
66. Žalobce ve svém návrhu odkazuje na svou kontinuální činnost a vymezené cíle, které dlouhodobě zastává. S ohledem na časovou posloupnost jednotlivých činností a jejich obsahového sdělení, je předmětná povinnost registrace a s tím související omezení možných vynaložených finančních nákladů nezákonným zásahem do základních práv spolku. Žalobce popírá, že se účastnil volební kampaně, jak je definována v § 16 odst. 1 volebního zákona, a toto své tvrzení podkládá relevantními argumenty a důkazy.
67. Žalobce trvá na tom, že se Přestupků, za které byl uznán vinným, nedopustil. Žalobce proto navrhuje, aby nadepsaný soud Rozhodnutí Úřadu zrušil pro nezákonnost v souladu s § 78 odst. 1 soudního řádu správního.

VI. **Procesní návrh**

68. V souladu se vším výše uvedeným navrhuje žalobce nadepsanému soudu, aby vydal následující

rozsudek

- I. Rozhodnutí Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí ze dne 9. 3. 2022, č. j.: UDH-00426/2022 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci rozsudku.**

za **Milion Chvilek, z. s.**
Mgr. Ing. Antonín Továrek
advokát, na základě plné moci